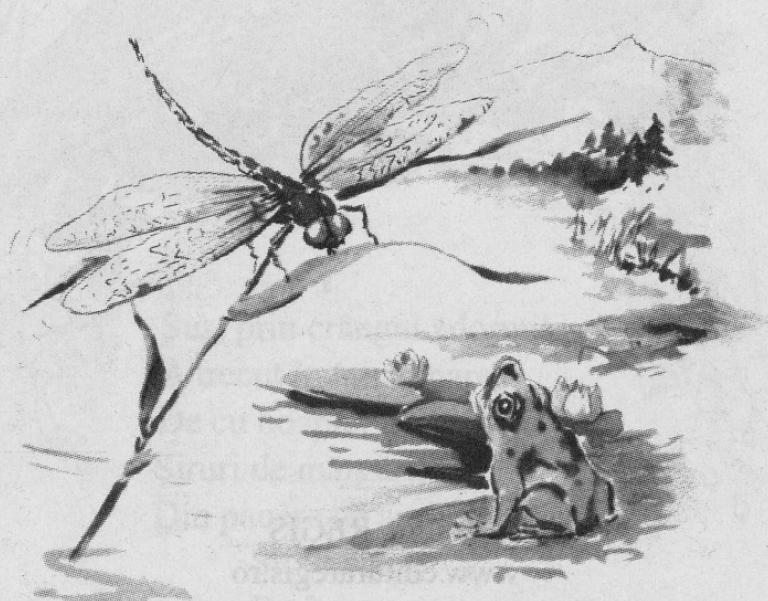

VENDELESTRASTE

GEORGE TOPÎRCEANU

PAGINI ALESE

REGIS

Primavara, cum le iasi?

CUPRINS

DIN BALADE VESELE ȘI TRISTE

Rapsodii de primăvară	3
Cântec	8
Balada morții.....	8
Balada călătorului	10
Balada Popii din Rudeni	12
Balada munților.....	15
Pastel	24
Rapsodii de vară.....	25
Broaștele	30
Acceleratul	31
Sfărșit de vară	34
Rapsodii de toamnă.....	36
Balada unui greier mic	46
Balada chiriașului grăbit	48
Noapte de mai	51
Infernul.....	54

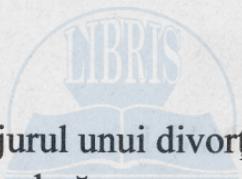

DIN PARODII ORIGINALE

În loc de prefață	64
Alfred de Musset: Noapte de August	65
Al. Depărățeanu: Viața la țară	68
D. Bolintineanu: Mihai Viteazul și turcii	71
O domnișoară de pension: Misterul nopții	73
Un începător de talent: Apostrofe la lună	74

DIN MIGDALE AMARE

Cioara	75
Fum	79
Sonet estival	80
Aeroplanel	81
La vânătoare	82
I Decorul	82
II Un iepure	83
III Masa	84
IV La întoarcere	87
Octombrie	88
Noiembrie	89
Fantezie de toamnă	90
Primăvară	92
Un duel	94
Balada corbilor	100
Singur	101

În jurul unui divorț	102
Populară	108
Toamna în parc	108
Cocostârcul albastru	109

DIN POEZII NEINCLUSE ÎN VOLUME

Lumina	111
Martie (Vin țigăncile la crâng)	112
Câți ca voi!	113

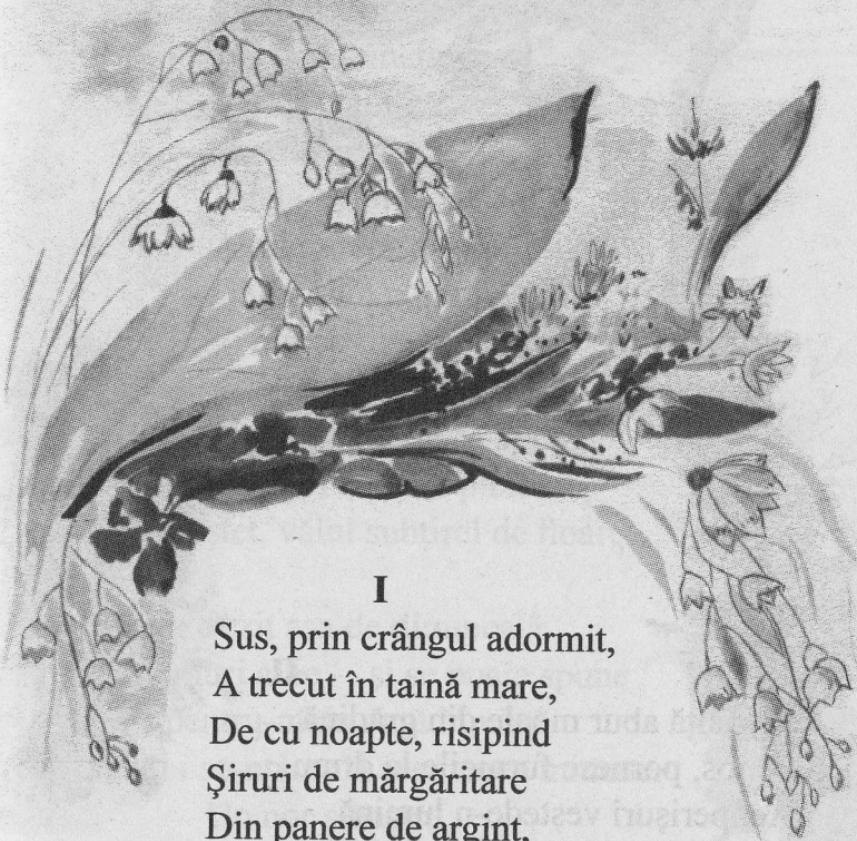
FABULE PENTRU COPII

Bivolul și coțofana	116
Boierul și argatul	118
Leul deghizat	119

APRECIERI CRITICE	120
TABEL BIBLIOGRAFIC	123

DIN BALADE VESELE ȘI TRISTE

RAPSODII DE PRIMĂVARĂ

I

Sus, prin crângul adormit,

A trecut în taină mare,

De cu noapte, risipind

Şiruri de mărgăritare

Din panere de argint,

Stol bălai

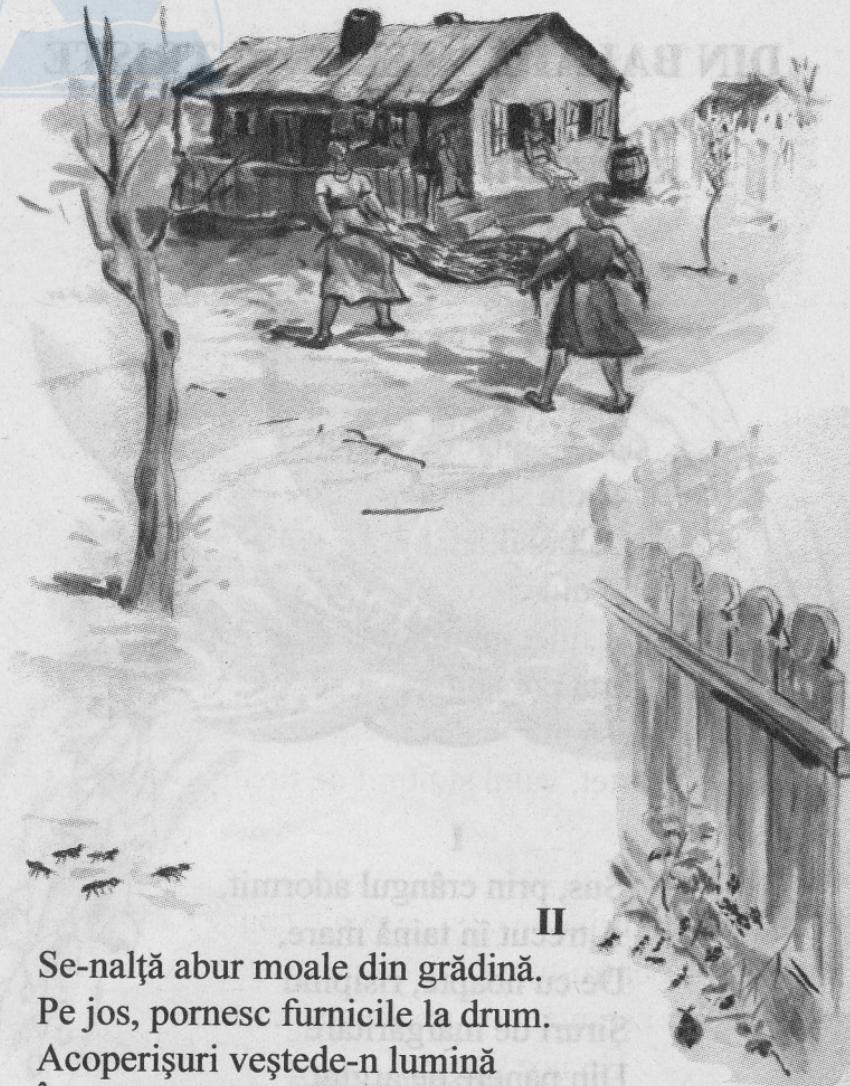
De îngeraşi

Cu alai

De toporaşi.

Primăvară, cui le dai?

Primăvară, cui le lași?

II

Se-nalță abur moale din grădină.
Pe jos, pornesc furnicile la drum.
Acoperișuri veștede-n lumină
Întind spre cer ogeacuri* fără fum.
Pe lângă garduri s-a zvântat pământul
Și ies gândacii-domnului pe zid.
Ferestre amortite se deschid
Să intre-n casă soarele și vântul.

* Ogeac – coșul casei.

De prin balcoane
Şi coridoare
Albe tulpane
Fâlfâie-n soare.
Ies gospodinele
Iuţi ca albinele,
Părul le flutură,
Toate dau zor.
Unele mătură,
Altele scutură
Colbul din pătură
Şi din covor

Un zarzăr mic, în mijlocul grădinii,
Şi-a răsfirat crengutele ca spinii
De frică să nu-i cadă la picioare,
Din creştet, vâlul subțirel de floare.

Că s-a trezit aşa de dimineaţă
Cu ramuri albe – şi se poate spune
Că-i pentru-ntâia oară în viaţă
Când i se-ntâmplă asemenea minune.

Un nor sihastru
Şi-adună-n poală
Argintul tot.
Cerul e-albastru
Ca o petală
De miozot.*

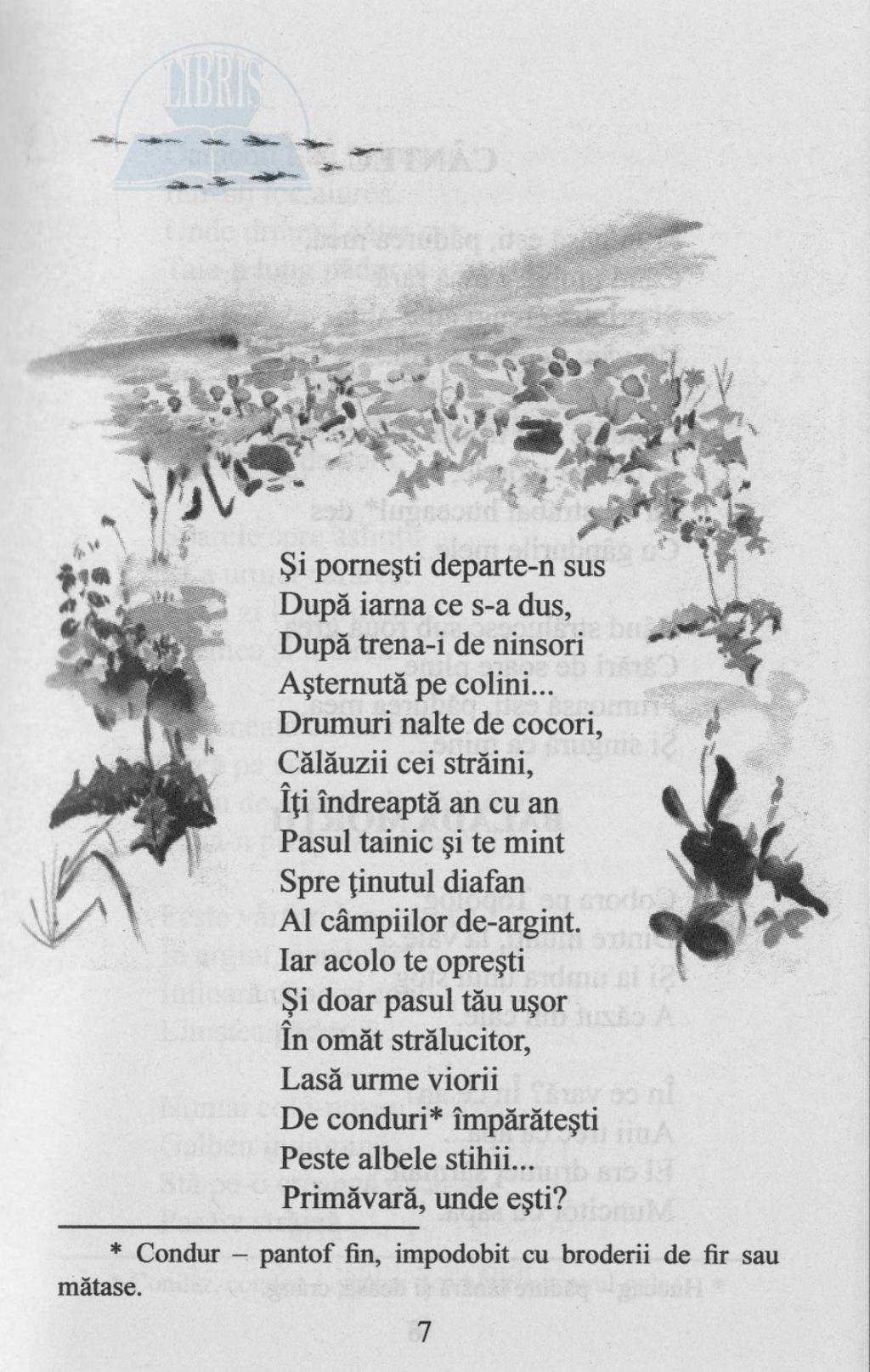
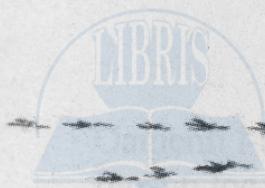

* Miozot – floare albastră numită şi „nu mă uita”.

III

Soare crud în liliac,
Zbor subțire de gîndac,
Glasuri mici
De rândunici,
Viorele și urzici...
Primăvară, din ce rai
Nevisat de pământeni
Vii cu mândrul tău alai
Peste crânguri și poieni?
Pogorâtă pe pământ
În mătăsuri lungi de vânt,
Lași în urmă, pe câmpii,
Galbeni vii
De păpădii,
Bălți albastre și nsorite
De omăt topit abia,
Și pe dealuri mucezite
Arături de catifea.

A large, faint watermark or background illustration depicts a pastoral scene. It shows rolling green hills under a light sky. In the foreground, there's a path or stream bed filled with rocks and pebbles. Various plants and flowers are scattered throughout the scene, particularly on the left and right sides.

Și pornești departe-n sus
După iarna ce s-a dus,
După trena-i de ninsori
Așternută pe colini...
Drumuri nalte de cocori,
Călăuzii cei străini,
Îți îndreaptă an cu an
Pasul tainic și te mint
Spre ținutul diafan
Al câmpilor de-argint.
Iar acolo te oprești
Și doar pasul tău ușor
În omăt strălucitor,
Lasă urme viorii
De conduri* împărătești
Peste albele stihii...
Primăvară, unde ești?

* Condur – pantof fin, impodobit cu broderii de fir sau mătase.

CÂNTEC

Frumoasă ești, pădurea mea,
Când umbra-i încă rară
Și printre crengi adie-abia
Un vânt de primăvară...

Când de sub frunze moarte ies
În umbră viorele,
Iar eu străbat huceagul* des
Cu gândurile mele...

Când strălucesc sub rouă grea
Cărări de soare pline,
Frumoasă ești, pădurea mea,
Și singură ca mine...

BALADA MORȚII

Cobora pe Topolog
Dintre munți, la vale...
Și la umbra unui stog
A căzut din cale.

În ce vară? În ce an?
Anii trec ca apa...
El era drumeț sărman,
Muncitor cu sapa.

* Huceag – pădure Tânără și deasă, crâng.

Oamenii l-au îngropat
 Într-un loc aiurea,
 Unde drumul către sat
 Taie-n lung pădurea.

Și de atunci, lângă mormânt,
 Plopi cu frunză rară
 S-au tot zbătut ușor în vînt,
 Zile lungi de vară.

Soarele spre asfințit
 Și-a urmat cărarea.
 Zi cu zi l-au troienit
 Vremea și uitarea.

Dimineața ca un fum
 Urcă pe coline,
 Zvon de glasuri dinspre drum
 Până-n preajmă-i vine.

Peste vârfuri lunecând
 În argint, condurii*
 Înfioară când și când
 Liniștea pădurii...

Numai colo-ntr-un frunzar
 Galben în lumină,
 Stă pe-o creangă de arțar
 Pasăre străină.

* Condur, condor – specie de vultur cu capul golaș.